

Udtalelse om, at ibetmindste det høitærede Ministerium er enig, at nu veed det, hvad Vel det vil gaae, hvorvidt det vil gaae, hvor Grændsen for Indrømmelserne skal sættes, og at det er om alle væsentlige Punkter paa det Rene med sig selv. Det er langtfra, at Saadant skulde være udtalt. Der er tværtimod kommet usforvarende Bink om, deels, som jeg allerede har bemærket, at et høitæret Medlem af Ministeriet indrømmer Ansvarlighedens Usikkerhed, medens Ministeriets tidligere Ordfører benægter den, deels at i et andet høist vigtigt Punkt, som sikkert et æret Medlem af Thinget ogsaa idag vil berøre, ligesom han gjorde det gjældende sidst, at i et andet vigtigt Punkt det samme høitærede Medlem af Ministeriet, Kultus- og Indenrigsministeren, har een Forsikling om, i hvad Orden og paa hvilken Maade den forestaaende Forandring skal indledes og gennemføres, og at den høitærede Statsraadsformand har en anden. Det kunde derfor maaskee være sandsynligt, at det forholder sig ligeledes med de Punkter, der ikke ere blevne omtalte, og navnlig skulde jeg tillade mig at yttre et Ønske, — det er kun et Ønske, jeg veed, jeg har ingen Ret til at fordrø det, — et ærbødigt Ønske altsaa om, at det høitærede Ministerium muligen endnu ligesom vilde gribe den i Flugten, da den er ifærd med at tage Afsted, den givne Leilighed til at udtale, hvorvidt der hersker Enighed i det høitærede Ministerium om det meget mærkelige Spørgsmaal, hvad det har paa sig med den Revision af Amnestien for Oprørerne i Hertugdømmet Slesvig, som er bleven antydet i Rundgjørelsen. — Det er fremdeles kommet frem, at det høitærede Ministerium peger sidsligt og sidsigt hen til Udlandet som det, hvorfra vi have Meget at haabe og Meget at frygte, at det høitærede Ministerium betragter sig i nogen Maade som Udlandets Ministerium. Jeg er ikke ung og ubesindig nok til, at jeg skulde ansee denne Sag ubetinget, under alle Forhold, inden enhver Begrænsning for forkastelig eller for tilstræffelig Grund til at yttre Mangel paa Tillid til Ministeriet. Jeg indseer godt, at for de mindre Stater i Europa er det ikke anderledes, end at det manges Gang kan være nødvendigt at tage særdeles

Hensyn til Udlandet baade hvad Haab og Frygt angaaer, naar man vil tjene sit Fædreland. Men jeg synes dog rigtignok, at ogsaa der kunde en Grændse have været udtalt, jeg synes dog rigtignok, at naar der har været Antydninger nu og da til, at Udlandet f. Ex. udøvede en negativ Indvirkning, saa at visse Personer ikke kunde befinde sig i hans Majestæts Statsraad, saa maatte der dog ogsaa kunne høvedes og fremhøvedes, at det Negative og det Positive er endnu noget forffjelligt, for at man ikke skulde fristes til at mene, at Udlandet maaskee ogsaa udøvede en positiv Indvirkning, ifølge hvilken bestemte Personer netop skulde være i Hans Majestæts Statsraad. Ligeledes kunde det, synes mig, være naturligt, at man under dette Hensyn til Udlandet gjorde en bestemt Distinction mellem Fortid og Fremtid, saa at, naar det endogsaa maatte indrømmes af det høitærede Ministerium, at Ministeriet i Henseende til, hvad der var skeet, ikke havde kunnet unddrage sig en vis Paavirkning fra Udlandet, dog ikke Indrømmelsen tillige skulde gaae ud paa, hvad den høitærede Conseilspræsidents Dtringer atter og atter synes at antyde, at Afhængigheden var ikke blot at forstaae med Hensyn til Fortiden, men navnlig ogsaa med Hensyn til Fremtiden, det er, at Ingen kan vide, at Ingen kan berægne eller ahne, hvorvidt den kan gaae, og hvortil den tilsidst skal føre.

Dette er altsaa, saavidt jeg seer, i det Væsentlige det Resultat, der er kommet ud af den Leilighed, vi her have været saa friske at tilbyde Ministeriet til at udtale sig: at der er kommen Klarhed frem angaaende Spørgsmaalet om Minister-Ansvarligheden og dens indrømmede Usikkerhed, ligeledes om, hvorledes det har sig med Ministeriets tidligere Løfter, og med hvad man har været fristet til at ansee for Løfter af det; fremdeles om, hvorledes det har sig med Enigheden i det Ministerium, som vi skulle betro os til, og endeligen, at vi have faaet et taust Bink om, hvorledes det forholder sig med Afhængigheden af Udlandet, ligeoverfor hvilket dette Ministerium skal styre vore Sager. Det er, saavidt jeg veed, det væsentlige Resultat af Leiligheden. Og dersom man vilde sige, at dermed var nu bundet